

MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

Advies

van 18 november 2004

**over de verenigbaarheid bedrijfsafvalwater
met de exploitatie van collectieve
waterzuiveringsinfrastructuur**

D/2004/7080/A47

Overname wordt verwelkomd, mits bronvermelding

© 2004 Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen
Kliniekstraat 25, 4de verdieping
B-1070 Brussel
tel. 02-558 01 30
fax 02-558 01 31
e-mail: info@minaraad.be
internet: www.minaraad.be

Inhoudstafel

Krachtlijnen van het advies	5
Inleiding	7
Adviestekst	9
1. Voorafgaande opmerkingen	9
2. Principes voor de beleidsaanpak	10
2.1. De bronbenadering	10
2.2. Afbakening van de doelgroep	10
2.3. Flexibiliteit	10
2.4. Het principe van kostenterugwinning	10
2.5. Andere randvoorwaarden	11
2.6. Rechtszekerheid	12
2.7. Uniforme behandeling	13
2.8. Oplossingen zoeken met alle betrokkenen	14
3. Bijkomende opmerkingen	15
3.1. Enkele concrete suggesties	15

Krachtlijnen van het advies

De MiNa-Raad formuleert opnieuw een advies over de verenigbaarheid van de lozing van bedrijfsafvalwater op collectieve infrastructuur en de optimalisatie van exploitatie van die collectieve waterzuiveringsinfrastructuur. Aanleiding is een aangekondigde herziening van de omzendbrief daarover van 2001.

De Raad ziet niet onmiddellijk inhoudelijke argumenten voor de herziening, doch verzet er zich ook niet tegen indien dit de toepasbaarheid zou bevorderen. Tegelijk vraagt de Raad ook aandacht voor andere mogelijke oorzaken die aan de basis liggen van een sub-optimale toepassing, zoals een gebrek aan overleg en communicatie.

De Raad pleit voor het behoud – eventueel de verbetering – van de toepassing van een aantal belangrijke principes zoals:

- de bronbenadering die wordt onderbouwd door technische motieven en als toepassing van het instrumentarium;
- de correcte afbakening van de doelgroep;
- flexibiliteit: op grond van goede motieven moet kunnen afgeweken worden van de bronbenadering;
- de uniforme behandeling: vergelijkbare bedrijven moeten op vergelijkbare manier behandeld worden.

Dit zijn principes die de Raad ook reeds aangaf bij zijn advies over de handleiding bij de huidige omzendbrief.

De Raad benadrukt nu ook dat

- de kostenterugwinning: er moet voldaan worden aan de voorschriften van de Kader-richtlijn Water,

- en in bepaalde gevallen het betrekken van meer actoren: voor gedegen oplossingen is soms de medewerking van andere partners nodig, eveneens belangrijke elementen zijn.

De Raad waarschuwt er tenslotte voor dat een herziening van de omzendbrief niet mag leiden tot:

- rechtsonzekerheid: het beleid moet voorspelbaar zijn en moet uniformiteit nastreven in ruimte maar ook in tijd,
- en in geen geval ten koste kan gaan van de bescherming van het leefmilieu: de bescherming van het milieu moet de absolute prioriteit blijven.

Inleiding

Op 14 december 2001 verscheen de omzendbrief van 21 november 2001 “met betrekking tot de beoordeling van de verenigbaarheid van de lozing van bedrijfsafvalwater op de openbare riolering met de beleidsaanpak inzake RWZI-exploitatie” van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw in het Belgisch Staatsblad. Deze omzendbrief werd aangevuld met een addendum van 4 juli 2003¹. Als gevolg van enkele concrete dossiers stond de omzendbrief in het voorjaar van 2004 in het midden van de actualiteit. De discussie was voor sommige belanghebbenden meteen ook de aanleiding om de omzendbrief als dusdanig in vraag te stellen. Tijdens het onderhoud met Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur Kris Peeters op 29 september 2004 werd aan het bureau van de MiNa-Raad meegedeeld dat een herziening van de omzendbrief wordt voorbereid.

In diverse adviezen over het waterbeleid heeft de MiNa-Raad zijn bezorgdheid over het thema ‘water’ benadrukt. Het waterzuiveringsbeleid is daarvan altijd al een belangrijk deel geweest. Op zijn beurt is de verenigbaarheid van de lozing van bedrijfsafvalwater op de collectieve infrastructuur en de exploitatie van die collectieve infrastructuur een essentieel deel van het waterzuiveringsbeleid. De Raad heeft dit onderwerp bijgevolg ook bij meerdere gelegenheden behandeld. Het meest recente en meest diepgaande advies dateert van 3 mei 2001². Het kwam tot stand na een adviesvraag over een handleiding die de beleidsaanpak terzake moest verduidelijken. Dat advies werd vastgesteld in unanimitéit met alle partners.

1) Belgisch Staatsblad, 14 december 2001, p. 43245-43257.
Belgisch Staatsblad, 24 juli 2003,

p. 39371-39373.

2) MINA-RAAD, Advies van 3 mei 2001 over de verenigbaarheid

bedrijfsafvalwater met RWZI-exploitatie, 2001/15, 12 p.

Het voorliggende advies op eigen initiatief is tot stand gekomen in functie van de geplande wijziging van de omzendbrief. Dit advies kan dan ook niet beschouwd worden als een standpunt dat de Raad bindt ten aanzien van de (aangepaste) omzendbrief waarvan de Raad de inhoud op dit moment nog niet kent. Op het moment dat hij kennis neemt van de inhoud van het document, kan de Raad op verzoek of op eigen initiatief zijn standpunt nog verder verfijnen of bijstellen.

Hoewel de Raad de essentie van zijn eerder unaniem advies herbevestigt, onthouden het ABVV, het ACV, de ACLVB, de Boerenbond, de UNIZO en het VOKA-Vlaams Economisch Verbond zich bij dit nieuwe advies.

Tenslotte herinner ik er ook aan dat dit prangende onderwerp vaak wordt benaderd onder de term 'afkoppelingsbeleid'. Dit is echter een veel te negatief klinkende term omdat 'optimalisatie van RWZI's' ook gaat over het zoeken van grenzen van de mogelijkheden om bedrijfsafvalwater op 'collectieve infrastructuur aan te sluiten. Bovendien klinkt de term 'afkoppelen' verwarrend omdat hij soms ook gebruikt wordt voor het scheiden van de afvoer van regenwater en de afvoer van afvalwater.

Em. prof. dr. Rudi Verheyen
voorzitter MiNa-Raad

I. Adviestekst

1. Voorafgaande opmerkingen

- [1] **Oorzaak of gevolg?** De MiNa-Raad stelt vast dat er in de praktijk problemen zijn met de toepassing van de omzendbrief. De Raad meent echter dat die problemen niet noodzakelijk te maken hebben met de inhoud ervan. Vandaar dat de Raad er niet van overtuigd is dat alle heil te verwachten is van een aanpassing van de omzendbrief. De Raad pleit voor meer afstemming en overleg tussen overheden en betere communicatie.
- [2] **Optimaliseren door de herziening.** Toch verzet de Raad zich niet tegen een herziening indien dit de toepasbaarheid zou bevorderen.
- [3] **Enkel wijzigen om te verbeteren.** De MiNa-Raad ziet op het inhoudelijke vlak weinig redenen voor een grondige wijziging van de omzendbrief. De toepassing van een aantal belangrijke principes die reeds in de huidige omzendbrief aan bod komen, dient hoe dan ook behouden te blijven. De Raad heeft die reeds in vorige adviezen aangereikt en bevestigt ze in onderhavig advies. De Raad wenst er echter expliciet voor te waarschuwen dat wijzigingen niet tot bijkomende problemen mogen leiden. De Raad komt daar expliciet op terug onder de punten 'rechtszekerheid' en 'gelijke bescherming van het milieu'. In vergelijking met voorgaande adviezen is de verwijzing naar de andere betrokkenen ook een nieuw punt.

2. Principes voor de beleidsaanpak

2.1. De bronbenadering

[4] Argumenten voor de aanpak aan de bron:

- de meestal specifieke samenstelling van het afvalwater van bedrijven;
- de met de activiteit fluctuerende samenstelling en/of debiet van het afvalwater; en
- de moeilijk in te schatten evoluties van het bedrijf op langere termijn;
- de meest directe toepassing van het principe 'de vervuiler betaalt';
- het stimuleren van de vervuiler tot een preventieve productieprocesgeïntegreerde aanpak i.p.v. een end-of-pipe-aanpak.

2.2. Afbakening van de doelgroep

- [5] **Objectieve criteria.** De groep van bedrijven die in aanmerking komen om aan zelfzuivering te moeten doen, moet via objectieve criteria afgebakend worden (dit is m.a.w. een afbakening van de 'P-bedrijven'). Hierbij dient opgemerkt te worden dat deze criteria niet uniform hoeven te zijn voor het ganse gewest, maar ook rekening kunnen houden met lokale omstandigheden (bv. capaciteit van de RWZI, ...).

2.3. Flexibiliteit

- [6] **De bronbenadering is geen doel op zich.** Bedrijven die op grond van objectieve en doorzichtige criteria toch aan zelfzuivering zouden moeten doen, kunnen in bepaalde situaties toch opgenomen worden in het zuiveringspakket van de RWZI. De 'bronbenadering' moet men dus kunnen verlaten indien daar zuiveringstechnische, natuurtechnische, economische of planologische motieven voor zijn:
- de zuiveringstechnische motivering bestaat erin dat er een beter globaal zuiveringsrendement zou ontstaan, met minder negatieve milieueffecten, dan na gescheiden zuivering;
  - de natuurtechnische motivering bestaat erin dat een goede koppeling gebeurt met het behoud, herstel of bevordering van natuurwaarden in de omgeving ;
  - de economische motivering bestaat erin dat de gezamenlijke zuivering met hetzelfde resultaat kennelijk goedkoper is dan een gescheiden zuivering;
  - de planologische motivering bestaat erin dat een bijkomende afvalwaterzuiveringsinstallatie voor een bedrijf planologisch niet wenselijk of niet mogelijk zou zijn.

2.4. Het principe van kostenterugwinning

- [7] **Voldoen aan de Kaderrichtlijn Water.** De Kaderrichtlijn Water (RL 2000/60/EG) voorziet de kostenterugwinning voor waterdiensten (Art. 9) volgens het principe 'de vervuiler betaalt'. Deze richtlijn deelt kosten voor waterzuivering daar ook bij in. Bovendien stipu-

leert de richtlijn expliciet dat de diverse watergebruikssectoren, ten minste onderverdeeld in huishoudens, bedrijven en landbouw, een redelijke bijdrage moeten leveren aan de terugwinning van kosten. De Raad dringt er daarom op aan dat de omzendbrief minstens zou getoetst worden aan dit aspect van de Kaderrichtlijn.

2.5. Andere randvoorwaarden

- [8] **Technische mogelijkheden van de collectieve infrastructuur.** Vanzelfsprekend moet de concrete RWZI kwalitatief in staat zijn om het bedrijfsafvalwater te zuiveren, en moet de collectieve infrastructuur over voldoende capaciteit beschikken - ook voor de toekomstige ontwikkelingen - inzake toevoer van huishoudelijk afvalwater. Deze voorwaarden moeten in de mate van het mogelijke worden geobjectiveerd. Wanneer na beide vorige afwegingen blijkt dat de zuivering van bedrijfsafvalwater met collectieve infrastructuur toch aanvaardbaar is, kunnen deze bedrijven met de overheid onderhandelen en de overeenkomst contractueel vastleggen. De overheid moet vooraf de randvoorwaarden voor deze contracten onderzoeken en vaststellen.
- [9] **Gevaarlijke stoffen.** Wanneer het specifiek gaat over gevaarlijke stoffen voor het aquatisch milieu, dan schaaft de MiNa-Raad zich achter het principe dat bedrijven zelf maatregelen moeten nemen om deze verontreiniging te voorkomen. Het gaat hier immers over stoffen die over het algemeen moeilijk kunnen worden gezuiverd in een openbare RWZI (bv. zware metalen en organische micro-polluenten). Ook voor het verbeteren van de kwaliteit van het RWZI-slib heeft de MiNa-Raad gepleit voor een preventiebeleid om de 'wet van behoud van ellende' te doorbreken. Zo kan voorkomen worden dat een initieel probleem van afvalwater verschoven wordt via vaste afval naar bodem of lucht.
- [10] **Geen verdunning.** De MiNa-Raad verwerpt het principe 'dilution is the solution for pollution'. Deze stellingname leidt ertoe dat normen of resultaten niet mogen gehaald worden door verdunning van de verontreiniging. Bedrijven met gevaarlijke, niet-afbreekbare of voor de zuiveringsprocessen schadelijke stoffen in het afvalwater moeten maatregelen nemen om de lozing van die stoffen op de collectieve infrastructuur te voorkomen of te beperken tot het niveau dat geldt voor lozing in het ontvangende oppervlaktewater.
- Een andere consequentie is dat ook bedrijven die op een gezamenlijke RWZI lozen met dit principe rekening moeten houden. Dit impliceert dat gevaarlijke stoffen die:
- schadelijk zijn voor de zuiveringsprocessen: in principe moeten verwijderd worden uit het afvalwater dat door een individueel bedrijf op het collectieve systeem geloosd wordt;
  - niet afbreekbaar zijn: hetzij vooraf door het bedrijf moeten verwijderd worden, hetzij na menging gezamenlijk moeten verwijderd worden. Dit laatste kan enkel indien de verschillende afvalwaters van de verschillende bedrijven gevaarlijke stoffen bevatten die met dezelfde techniek gezamenlijk verwijderbaar zijn.

- [11] **Optimalisatie van collectieve infrastructuur is meer dan een beleidsaanpak van bedrijfsafvalwater.** De MiNa-Raad wijst er op dat de beleidsaanpak van bedrijfsafvalwater slechts één element is van verschillende die belangrijk zijn voor de optimalisatie van collectieve infrastructuur. De Raad denkt daarbij zeer expliciet aan:
- procesingrepen waardoor minder water vervuild wordt;
  - hergebruik van water voor laagwaardige toepassingen (tweedecircuitwater) binnen het bedrijf (interne recyclage) of door een naburig bedrijf (externe recyclage);
  - afkoppelen van regenwater voor hergebruik of infiltratie;
  - uitbouw en optimalisering van gescheiden rioleringsstelsels;
  - sanering van overstorten;
  - ...
- [12] **Integraal waterbeleid mede als basisvoorwaarde.** De Raad stelt vast dat de afweging om bedrijven al dan niet op een RWZI te laten aansluiten gebaseerd is op criteria die eigen zijn aan de collectieve infrastructuur (capaciteit) en bedrijfseigen criteria (onder andere N₁, N₂, N₃-componenten). De Raad vindt dit onvoldoende in het kader van integraal waterbeleid. Andere elementen die in de afweging moeten opgenomen worden zijn ondermeer:
- het kunnen aantonen dat maximale inspanningen zijn geleverd om regenwater en afvalwater te scheiden;
  - het kunnen aantonen dat maximale inspanningen zijn geleverd om het afvalwater te hergebruiken binnen of buiten het eigen bedrijf rekening houdend met BBT;
  - het beschikken over een waterbalans (per bedrijf of per cluster van bedrijven, bv. een bedrijventerrein);
  - omgevingsfactoren die er bijvoorbeeld toe zouden leiden dat een lozing ter hoogte van het bedrijfsterrein een meer negatieve ecologische impact heeft op de ontvangende waterloop dan een lozing op een collectief systeem dat afvoert naar een benedenstrooms ingeplante RWZI.

2.6. Rechtszekerheid

- [13] **Behoud van rechtszekerheid.** Sedert het in voege treden van de omzendbrief hebben reeds heel wat bedrijven hetzij vrijwillig hetzij onder druk het initiatief genomen om de problemen aan de bron aan te pakken. Een aantal andere bedrijven hebben dat om diverse redenen niet gedaan. Om evidente redenen zijn de belanghebbenden die aandringen op een wijziging van de omzendbrief in deze laatste groep te vinden.

Een fundamentele wijziging van de omzendbrief om tegemoet te komen aan de verzuchtingen van de klagers kan daarom opgevat worden als een bestraffing van degenen die wel de inspanning geleverd hebben. Bijkomend zou een fundamentele wijziging ook tot spanningen kunnen leiden op het vlak van de concurrentie tussen de bedrijven.

De Raad meent wel dat de koppeling van de definitie van ‘P-bedrijven’ aan de N-componenten van de heffingsformule een reëel risico inhoudt voor de rechtszekerheid. De Raad meent immers dat de heffingsformule herzien moet worden. Daarbij vraagt de Raad een betere onderbouwing van het aandeel van iedere N-component in het totaal van de heffing en van het aandeel van de verschillende verontreinigende stoffen binnen de componenten. Die herziening zou de rechtszekerheid van de definitie van “P-bedrijf” ondergraven.

In een andere context wordt rechtszekerheid ook gebruikt door degenen die aandringen op fundamentele wijzigingen van de omzendbrief. Daarbij gaat het dan vooral over het moment waarop zij tot aanpak aan de bron verplicht worden en gebrek aan informatie. De Raad treedt die kritiek niet bij. Zowel de afbakening van de doelgroep als de uniforme behandeling van de bedrijven, moeten voldoende garantie bieden voor die vorm van rechtszekerheid. De Raad maakt echter geen bezwaar dat die garantie verder wordt aangescherpt.

2.7. Uniforme behandeling

- [14] **Gelijke bescherming van het milieu.** Het is voor de MiNa-Raad cruciaal dat de bescherming van het milieu minstens gelijk blijft wanneer bedrijven al dan niet toegelaten worden tot het gebruik van collectieve infrastructuur. Zelfs als het bedrijf via voorzuivering schadelijke of inhiberende stoffen verwijdert, moet de collectieve infrastructuur in geval van calamiteiten toch in staat zijn de schade voor het milieu op te vangen. Deze bescherming moet zich derhalve uiten in het hele instrumentarium:
- de lozingsvoorwaarden in de milieuvergunning van de RWZI dienen alle parameters te omvatten die (zouden) opgenomen zijn in de milieuvergunningen van de aangesloten bedrijven;
  - de waarden van de parameters waaraan de lozing van de RWZI moet voldoen, moeten rekening houden met het verdunningseffect (cf. de bijstook van afvalstoffen in elektriciteitscentrales);
  - het effluent van de collectieve infrastructuur (RWZI en overstorten) dient op die parameters te worden gecontroleerd.
- [15] **Vrijstelling van afvalwaterheffing voor de lozing van RWZI's.** In het verleden heeft de MiNa-Raad herhaaldelijk de vrijstelling van afvalwaterheffing voor de lozing van RWZI's aan de kaak gesteld. Dit is zeker aan de orde wanneer sprake is van de behandeling van bedrijfsafvalwater met collectieve infrastructuur. Door de vrijstelling van heffing ontstaat een ongelijke behandeling tussen bv. bedrijven met een eigen afvalwaterzuiveringsinstallatie en bedrijven die op de riolering lozen. De kosten van de heffingen dienen doorgerekend aan de vervuiler overeenkomstig het principe 'de vervuiler betaalt'.

- [16] **Eenvormigheid in overeenkomsten tussen bedrijven en de overheid.** Bedrijven kunnen onder bepaalde voorwaarden overeenkomsten afsluiten met de NV AQUAFIN om:
- een RWZI uit te breiden;
  - een riolering of collector voor bedrijfsafvalwater aan te leggen;
  - een effluentleiding aan te leggen.

De Raad gaat akkoord dat deze overeenkomsten inhouden dat de bedrijven alle kosten voor de uitvoering van de werken dragen en toch geen eigenaar worden van de installaties. Bedrijven die dergelijke overeenkomsten aangaan moeten echter de gebruiksgarantie krijgen tot het einde van de overeenkomst, mits steeds aan de voorwaarden van de overeenkomst wordt voldaan. Daarnaast moet dit ook inhouden dat een bedrijf dat bijdraagt aan een investering niet moet bijdragen aan de afbetaling van die investering.

Tenslotte moet er ook op gewezen worden dat mits aan de voorwaarden voldaan is voor het aanleggen van rioleringen of effluentleidingen ook de gemeentebesturen zouden kunnen optreden. De Raad is voorstander om de overeenkomsten op dezelfde eenvormige principes uit te bouwen.

- [17] **Openbaarheid rond contracten tussen de overheid en bedrijven.** Aangaande de toepassing van openbaarheid van bestuur op de contracten tussen de overheid en bedrijven dringt de MiNa-Raad aan dat de geaggregeerde gegevens uit de contracten openbaar zouden zijn. Dit kan bijvoorbeeld gebeuren door opname van de gegevens in een jaarverslag al dan niet geïntegreerd in bekkenbeheerplannen.

2.8. Oplossingen zoeken met alle betrokkenen

- [18] **Meer betrokkenen.** De hele problematiek van de optimalisatie van het gebruik van de collectieve infrastructuur is niet enkel de zaak van bedrijven, VMM en AQUAFIN. Tal van andere actoren zoals beheerders van afvoerleidingen en beheerders van waterlopen zijn soms betrokken partij. De Raad denkt daarbij o.a. aan het al dan niet verlenen van toelatingen of vergunningen voor de lozing van gezuiverd afvalwater op oppervlaktewater. Om te vermijden dat dergelijke problemen eindeloos worden doorgeschoven, is meer overleg nodig tussen deze betrokkenen. De MiNa-Raad geeft in overweging om dergelijke gevallen voor te leggen aan de bekkenoverlegorganen en indien van toepassing een oplossing mee op te nemen in de bekkenbeheersplannen.

3. Bijkomende opmerkingen

3.1. Enkele concrete suggesties

[19] **Positieve punten.** De Raad vond in de omzendbrief van 2001 en de bijhorende handleiding heel wat positieve punten terug die hij dan ook graag wil ondersteunen. Vermeldenswaard zijn:

- de combinatie van de cyclische herzieningen van de milieuvergunningen omwille van de implementatie van de EU-Richtlijnen gevaarlijke stoffen, IPPC en stedelijk afvalwater in één gelijktijdige herziening per lozingsvergunning;
- dat er een nutriëntverwijdering wordt opgelegd aan alle RWZI's die afvalwater van P-bedrijven behandelen omdat die bedrijven bij lozing op oppervlaktewater ook de nutriëntenverwijdering opgelegd zou worden;
- dat de lozing van bedrijfsafvalwater op riolering aan dezelfde normen inzake gevaarlijke stoffen onderworpen is als de rechtstreekse lozing op het ontvangende oppervlaktewater. De Raad vindt dit vanuit milieuoogpunt positief maar stelt vast dat het voor de gebruiker tot een aantal belangrijke bedrijfsconsequenties leidt, die niet altijd even vanzelfsprekend lijken;
- het gebruik van rioleringen van een bedrijventerrein toe te laten zodat gezamenlijke inspanningen voor het zuiveren van afvalwater door bedrijven meer mogelijkheden krijgen;
- de correctere afbakening van P-bedrijven. De Raad is het er in principe mee eens dat een onderscheid gemaakt wordt tussen prioritaire P-bedrijven en andere bedrijven wat betreft de urgentie waarmee de (mogelijke) impact van de lozing van hun afvalwater bekeken en geoptimaliseerd wordt.

[20] **Abnormaal verdund afvalwater.** De MiNa-Raad benadrukt nogmaals dat rioollozende bedrijven alle stoffen uit het afvalwater moeten verwijderen die:

- schadelijk zijn voor het waterzuiveringsproces en de slibverwerking op de RWZI of
- die niet verwijderd kunnen worden op de RWZI en schadelijk zijn voor het ecosysteem van het ontvangende water.

Alhoewel de Raad daarvoor de absolute voorkeur geeft aan productieprocesgeïntegreerde maatregelen, zullen end-of-pipe technieken in sommige gevallen toch nodig zijn. Indien de aanpak op bedrijfsniveau bijgevolg berust op het exploiteren van een voorzuivering als end-of-pipe techniek, dan stelt de MiNa-Raad vast dat er in bepaalde situaties een tegenstrijdigheid kan ontstaan tussen het voorzuiveren van bedrijfsafvalwater en het verbod om voorgezuiverd bedrijfsafvalwater dat als abnormaal verdund wordt beschouwd, te lozen op de riolering.

[21] **Vergoeding van de exploitatiekosten via de heffingsregeling.** De Raad stelt vast dat de vergoeding van de exploitatiekosten via de heffingsregeling een aantal concrete problemen oplevert:

- het is zeer onduidelijk in welke mate de heffingen overeenstemmen met de exploitatiekosten voor collectering, waterzuivering en slibverwerking;
- chemische, fysische of biologische eigenschappen van afvalwater die begroot worden in de heffingsformule zijn een aanwijzing maar geen absoluut gegeven inzake de behandelbaarheid van het afvalwater. Zelfs met uitbreiding van het aantal parameters in de heffingsformule bestaat daarover geen zekerheid. Stoffen die inhiberend of stimulerend zijn voor het waterzuiveringsproces kunnen nog steeds aan de aandacht ontsnappen;
- bedrijven en gezinnen betalen via de heffing enkel voor de exploitatiekosten en niet voor de afschrijving van de investeringskosten van de gewestelijke of gedecentraliseerde overheden. Dit betekent niet alleen dat de investering gedragen wordt door de gemeenschap, maar ook dat er tussen bedrijven een grond van concurrentieel voor- of nadeel geschapen wordt;
- aangezien enerzijds de NV AQUAFIN vrijgesteld is van heffingen voor de lozing van het effluent op oppervlaktewater en anderzijds op oppervlaktewater lozende bedrijven met een eigen waterzuivering toch die heffing moeten betalen, wordt ook hier een concurrentieel voor- of nadeel gecreëerd. De Raad pleit daarom nogmaals voor het invorderen van heffingen op de lozingen van RWZI's.